

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום חזרה- central point for summary and review- < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא קמא-שור שנגח את הפרה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
טעמא דלא ידעינן אי הוה ולד בהדה כי נגחה אי לא הוה, אבל אי פשיטא לן דהוה ולד בהדה כי נגחה - משתלם כוליה חצי נוק מולד												◇
רבא לטעמיה												◇
פרה שהזיקה - גובה מולדה, מאי טעמא? גופה היא תרנגולת שהזיקה - אינו גובה מביצתה, מ"ט? פירשא בעלמא הוא.	דאמר רבא:											◇
אין שמיון לפרה בפני עצמה ולולד בפני עצמו, אלא שמיון לולד על גב פרה, שאם אי אתה אומר כן, נמצא אתה מכחיש את המזיק וכן אתה מוצא בקוטע יד עבדו של חבירו, וכן אתה מוצא במזיק שדה של חבירו	ואמר רבא:											◇
ואי דינא הוא, ליכחוש מזיק	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:											◇
משום דאמר ליה: פרה מעברתא אזיקתך, פרה מעברתא שיימנא לך.												◇
פשיטא, פרה דחד וולד דחד - פיטמא לבעל פרה, נפחא מאי?												◇
לבעל פרה	רב פפא:											◇
חולקין.	רב אחא בריה דרב איקא:											◇
והלכתא: חולקין.												◇
הקדר שהכניס קדרותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ושברה בהמתו של בעל הבית - פטור, ואם הזיקה בהן - בעל הקדרות חייב, ואם הכניס ברשות - בעל החצר חייב.												■
הכניס פירותיו לחצר בעה"ב שלא ברשות, ואכלתן בהמתו של בעל הבית - פטור, ואם הזיקה בהן - בעל הפירות חייב, ואם הכניס ברשות - בעל החצר חייב.												■
הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ונגחו שורו של בעל הבית או שנשכו כלבו של בעל הבית - פטור, נגח הוא שורו של בעל הבית - חייב נפל לבורו והבאיש מימיו - חייב												■
היה אביו או בנו לתוכו - משלם את הכופר.												■
ואם הכניס ברשות - בעל החצר חייב	[רבנן]											◇
בכולן אינו חייב עד שיקבל עליו לשמור.	רבי:											◇
טעמא דשלא ברשות, הא ברשות - לא מיחייב בעל קדירות בנוקי בהמתו דבעל חצר, ולא אמרינן קבולי קביל בעל קדירות נטירותא דבהמתו דבעל חצר												◇
מני?												^
רבי היא												!
כל בסתמא לא קביל עליה נטירותא	דאמר: [רבי]											◇
אם הכניס ברשות - בעל חצר חייב	אימא סיפא:											◇
אתאן לרבנן												◇
בסתמא נמי קבולי קביל עליה נטירותא	דאמרי: [רבנן]											◇
בכולן אינו חייב עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור	ותו, רבי:											◇
רישא וסיפא רבי, ומציעתא רבנן?												◇
תברא, מי ששנה זו לא שנה זו.	ר' זירא:											◇
כולה רבנן היא, וברשות - שמירת קדירות קבל עליו בעל החצר ואפילו נשברו ברוח.	רבא:											◇
הכניס פירותיו לחצר בעל הבית וכו'.												■
לא שנו אלא שהוחלקה בהן, אבל אכלה - פטור מאי טעמא? הוה לה שלא תאכל.	רב:											◇
אמינא, כי ניים ושכיב רב, אמר להא שמעתא	רב ששת:											◇
הנותן סם המות לפני בהמת חבירו - פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים	דתניא:											◇
סם המות הוא דלא עבידא דאכלה, אבל פירות דעבידא דאכלה - בדיני אדם נמי מיחייב												◇

disputants-חולקים ◇ central point for summary and review- חזרה לסיכום < insertion of an earlier segment- קודמת O מעשה-story	statement-מימרא ז challenge-קשיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראיה
מקרא-key:	

בבא קמא-שורר שנגח את הפרה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואמאי? הוא לא תאכל											ז	◇	:מז
הוא הדין אפילו פירות נמי פטור מדיני אדם, והא קמ"ל, דאפי' סם המות נמי דלא עבידא דאכלה - חייב בדיני שמים.	אמרי:										!	◇	:מז
ואיבעית אימא: סם המות נמי באפרזתא, דהיינו פירי.											!	◇	:מז
האשה שנכנסה לטחון חטים אצל בעל הבית שלא ברשות, ואכלתן בהמתו של בעל הבית - פטור, אם הוזקה - חייבת	מיתבי:										■ ז	◇	:מז
ואמאי? נימא: הוה לה שלא תאכל											ז		:מז
ומי עדיף ממתניתין דאוקימנא שהחלקה בהן?	אמרי:										!	◇	:מז
ודקארי לה מאי קארי לה?											ז		:מז
בשלמא מתניתין קתני אם הוזקה בהן, שהחלקה בהן הוא, אבל הכא קתני אם הוזקה ולא קתני בהן, אכילה הוא דקתני.	אמר לך:										!		:מז
ואידך?											ז		:מז
לא שנא.	אמר לך:										!		:מז
הכניס שורו לחצר בעה"ב שלא ברשות, ואכל חטין והתריוז ומת - פטור, ואם הכניס ברשות - בעל החצר חייב	ת"ש:										■ ז	◇	:מז
ואמאי? ה"ל שלא יאכל											ז		:מז
ברשות אשלא ברשות קרמית? ברשות - שמירת שורו קבל עליו, ואפי' חנק את עצמו.	רבא:										!	◇	:מז
היכא דקביל עליה נטירותא, מהו? דנפשיה הוא דקביל עליה, או דלמא אפילו נטירותא דעלמא קביל עליה?	איבעיא להו:											^	:מז
הכניס פירותיו לחצר בעל הבית שלא ברשות, ובא שור ממקום אחר ואכלן - פטור, ואם הכניס ברשות - חייב	ת"ש, דתני רב יהודה בר סימון בנוקין דבי קרנא:										■ ז	◇	:מז
מאן פטור ומאן חייב? לאו פטור בעל חצר, וחייב בעל חצר.											ז		:מז
לא, פטור בעל השור, וחייב בעל השור.	אמרי:										!	◇	:מז
ואי בעל השור, מאי ברשות ומאי שלא ברשות איכא?											ז		:מז